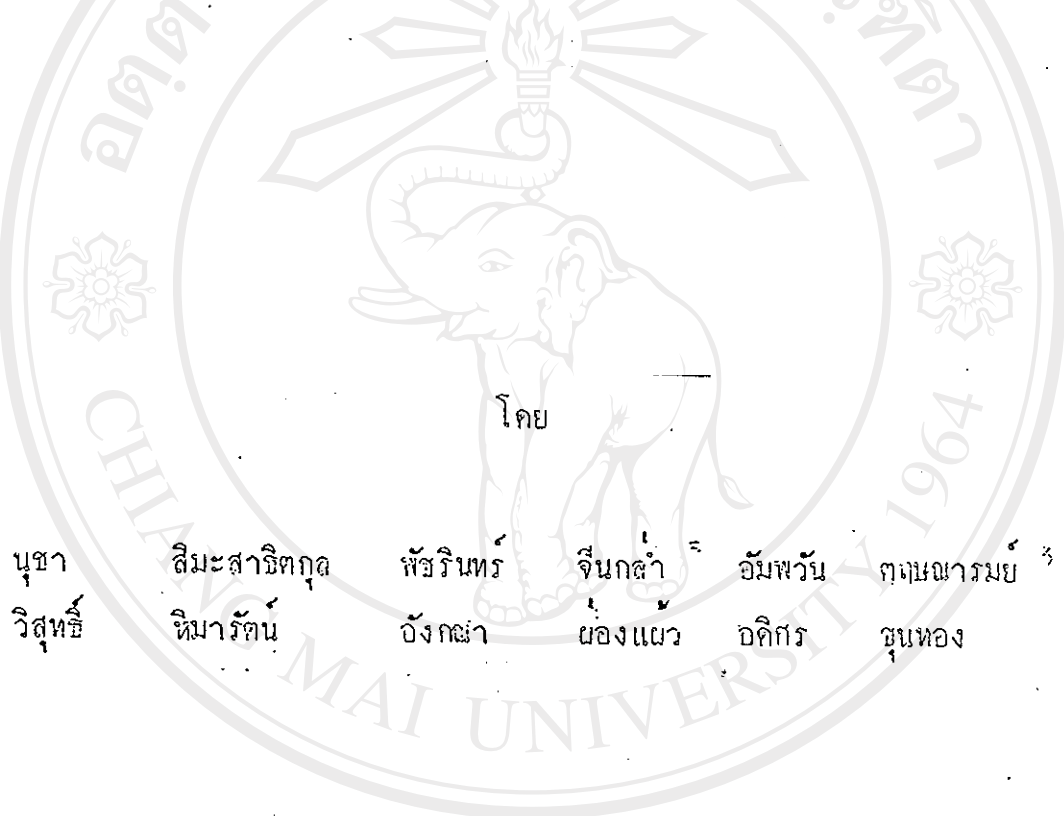


อัตราการเกิดโรคและปัจจัยที่มีผลต่อ
โรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการในโคนมของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่
RATE OF INFECTION AND FACTORS EFFECTING SUB-CLINICAL MASTITIS
OF CHIANGMAI DAIRY FARMERS¹



นุชา
วิสุทธิ

สิมะสาธิตกุล
หิมารัตน์

พัชรินทร์
อังคณา

จินกคำ
ผ่องแผ้ว

อัมพวัน
อติศร

ทพณารมย์
สุนทอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทคัดย่อ ✓

การตรวจโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการจาก ตัวอย่างน้ำนม
จำนวน 473 ตัวอย่าง ของเกษตรกร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสันกำแพง, กลุ่มออบหลวง และกลุ่ม
สันทราย โดยวิธี California Mastitis Test (C.M.T.) พบว่าในผลบวกจำนวน
152 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.14 ปัจจุบันที่มีผลต่อการเกิดโรคนี้นี้ได้แก่อายุแม่โค และ
ปริมาณน้ำนม ส่วนระยะเวลาในการรีดนมไม่ว่าจะเป็นระยะแรก ระยะกลาง หรือระยะ
ปลายของการรีดนม ไม่มีผลต่อการเกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดนี้

คำนำ

โรคเต้านมอักเสบส่วนใหญ่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียเข้าสู่เต้านม ทำความ
เสียหายให้แก่เนื้อเยื่อที่สร้างน้ำนมทำให้ปริมาณน้ำนมลดลง และทำให้เซลล์เม็ดเลือดขาว
เพิ่มปริมาณมากขึ้น โรคเต้านมอักเสบแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ โรคเต้านมอักเสบชนิด
แสดงอาการ และโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ ซึ่งทั้ง 2 ชนิดทำให้เกิดความ
เสียหายต่อเศรษฐกิจทางการปศุสัตว์เป็นอย่างมาก (Blood, O.C., 1979)

หมายเหตุ

1 ทะเบียนวิจัยเลขที่ 06-0270-31

2 สถาบันพัฒนาปศุกรรมและวิจัยโคนมแห่งชาติ จ.เชียงใหม่

3 ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่

4 เจ้าหน้าที่โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการเกษตร (ATP)

โรคเต้านมอักเสบชนิดแสดงอาการ ทำให้เกิดความเสียหายหลายประการ คือ

1. เสียหายบริเวณผิวหนังในการรักษา
2. สูญเสียน้ำนมจากการติดเชื้อในขณะทำการรักษาและหลังจากการรักษา
3. เต้านมที่เป็นโรคจะผลิตน้ำนมได้น้อยลง
4. สูญเสียแม่โคจากการที่ต้องถูกค้ำคั่งก่อนเวลาอันสมควรหรือจากการตาย

และจากรายงานของ Philpot, W.N. (1984) รายงานว่าความเสียหายเนื่องจาก โรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการมีมากกว่าชนิดแสดงอาการอีกหลายประการ คือ

1. เป็นมากกว่าชนิดแสดงอาการ 15-40 เท่า
2. มักจะทำให้เกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดแสดงอาการตามมา
3. ระยะเวลาในการเป็นโรคนาน
4. ตรวจยาก ต้องใช้สารเคมีหรือวิธีตรวจโดยเฉพาะ
5. ทำให้ผลผลิตน้ำนมลดลง
6. ทำให้คุณภาพของน้ำนมลดต่ำลง

ปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคเต้านมอักเสบหลายประการ เช่น สภาพการเลี้ยงดู และสิ่งแวดล้อม ความสะอาดของอุปกรณ์ และวิธีการรีดนม พันธุกรรม อายุสัตว์ ระยะการให้นม ปริมาณน้ำนม ความเครียด ฯลฯ (Schultz, L.H., 1978)

โคที่เป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ เกษตรกรมักไม่ทราบว่าโคของตนเป็นโรคนี้ เนื่องจากไม่มีความผิดปกติของเต้านม และเกษตรกรจะทราบว่า โคเป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ ก็ต่อเมื่อตรวจน้ำนม โดยวิธีตรวจสีแทน วิธีที่นิยมใช้คือ California Mastitis Test ซึ่งเป็นวิธีที่ง่าย สะดวก และประหยัด ดังนั้นในการสำรวจสถานะของโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ ในโคนมของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ จึงทำให้ทราบอัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบ และปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการเกิดโรคเต้านมอักเสบไว้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อจะได้หาแนวทางในการ

ป้องกัน กำจัดโรค และทำการรักษาโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำเกษตรกรเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันโรคเต้านมอักเสบต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อต้องการทราบอัตราการเกิดโรค และปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการเกิดโรคเต้านมอักเสบ เพื่อเป็นข้อมูลในการหาแนวทางป้องกัน กำจัดโรค และทำการรักษาโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อจะได้ให้คำแนะนำเกษตรกรเกี่ยวกับมาตรการ ในการป้องกันโรคเต้านมอักเสบอย่างมีประสิทธิภาพ

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ตัวอย่างน้ำนมโคของเกษตรกร จำนวน 473 ตัวอย่าง
2. หลอดแก้วเก็บตัวอย่างน้ำนมโค
3. อุปกรณ์ในการตรวจน้ำนมโดยวิธี California Mastitis Test (C.M.T.) คือ ถาด 4 หลุม และน้ำยา C.M.T.
4. Micro Computer.

วิธีการ

1. ทำการบันทึกประวัติแม่โคของเกษตรกร จำนวน 473 ตัว จากกลุ่มเกษตรกร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสีน้าแดง 200 ตัว จากเกษตรกร 89 ราย กลุ่มอ่อนหวาน 196 ตัว จากเกษตรกร 84 ราย และกลุ่มสีน้าขาว 77 ตัว จากเกษตรกร 33 ราย โดยทำการบันทึกข้อมูลดังนี้

- ชื่อ, หมายเลขและอายุโค
- พันธุ์และเปอร์เซ็นต์สายเลือด
- วันที่คลอดลูก
- ปริมาณน้ำนมในวันที่เก็บตัวอย่าง

2. เก็บตัวอย่างน้ำนมโคตัวอย่างละ 10 ซีซี ใส่ในหลอดแก้วที่มีฝาปิด
จำนวน 473 ตัวอย่าง ส่งไปยังห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจน้ำนมโดยวิธี California
Mastitis Test (C.M.T.)

3. นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ผล ใช้โปรแกรม SAS โดยเครื่อง
คอมพิวเตอร์

ผลการทดลอง

เมื่อเก็บตัวอย่างน้ำนมโคมาตรวจโดยวิธี California Mastitis Test
ในห้องปฏิบัติการแล้ว ปรากฏว่า มีจำนวนตัวอย่างน้ำนมที่ให้ผลบวก คือ จากกลุ่มสันกำแพง
82 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.00, จากกลุ่มออนหลวย 26 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ
13.26 และจากกลุ่มสันทราย 44 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 57.14 รวมจำนวนตัวอย่าง
น้ำนมที่ให้ผลบวกทั้งหมด 152 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.14 (รายละเอียดดังแสดง
ไว้ใน ตารางที่ 1.

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนตัวอย่างน้ำนมที่ให้ผลบวกต่อ C.M.T.

กลุ่ม	น้ำนม (ตัวอย่าง)	(+) C.M.T. (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
สันกำแพง	200	82	41.00
ออนหลวย	196	26	13.26
สันทราย	77	44	57.14
รวม	473	152	32.14

ส่วนในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการรีดนม ตั้งแต่เดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 12 จำนวนหัวอย่างน้ำหนักที่ผสมพวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$) แสดงว่าระยะเวลาในการรีดนมไม่มีผลเกี่ยวข้องกับอัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบในโค (รายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนหัวอย่างน้ำหนักที่ผสมพวกต่อ C.M.T. แจกแจงตามระยะเวลาการรีดนม

กลุ่ม ระยะเวลาการรีดนม	สัปดาห์ น้ำหนัก	อันดับแรก		อันดับสอง		อันดับสาม		รวม	
		C.M.T.		C.M.T.		C.M.T.		C.M.T.	
		(+)	(-)	(+)	(-)	(+)	(-)	(+)	(-)
เดือนที่ 1	16	6	44	6	11	5	71	17	
เดือนที่ 2	13	5	26	1	7	6	51	12	
เดือนที่ 3	15	3	15	4	12	8	42	15	
เดือนที่ 4	15	4	12	1	17	9	44	14	
เดือนที่ 5	18	6	14	1	15	6	47	13	
เดือนที่ 6	20	6	10	3	4	3	34	12	
เดือนที่ 7	11	7	10	3	-	-	21	10	
เดือนที่ 8	5	2	9	0	-	-	14	2	
เดือนที่ 9	8	4	10	2	-	-	18	6	
เดือนที่ 10	8	5	7	2	-	-	15	7	
เดือนที่ 11	2	1	3	1	-	-	5	2	
เดือนที่ 12	1	1	-	-	-	-	1	1	

ผลการวิเคราะห์

DF	Mean Square	F value	Pr. > F
11	5.603	2.27	0.0751

ส่วนในตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าจำนวนตัวอย่างน้ำนมโคอายุ 2-5 ปี, 6-10 ปี และ > 10 ปี ในผลบวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (P < .05) แสดงว่าโคที่มีอายุมากจำนวนตัวอย่างน้ำนมก็ยิ่งจะให้ผลบวกต่อการตรวจ C.M.T. มากกว่าโคอายุน้อย นั่นคือ จำนวนตัวอย่างน้ำนมของโคอายุ > 10 ปี.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การวางที่ 3 แสดงจำนวนตัวอยางน้ำหนักที่โหมยวทศอ C.M.T. แจกแวงตามอายุของแมโคพันธุ
ข้าว-ดำ สายเลือก 50 % และ 75 %

อายุ (ปี)	กลุ่มต้นกำแพง		กลุ่มอ่อนหลวย		กลุ่มต้นทราย		รวม น้ำหนัก C.M.T.
	ข้าวดำ 50 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	ข้าวดำ 75 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	ข้าวดำ 50 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	ข้าวดำ 75 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	ข้าวดำ 50 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	ข้าวดำ 75 % น้ำหนัก (+) C.M.T.	
2 - 5	24 11	56 23	13 3	43 5	47 25	-	183 67
6 - 10	9 6	27 8	5 1	25 6	23 14	1	93 36
3 - 10	3 1	8 4	4 2	7 0	-	-	22 7

ผลการวิเคราะห์

DF	Mean Square	F value	Fr. % F
2	159.692	19.20	0.0009
อายุ			
2 - 5	6.475		
6 - 10	7.890		
3 - 10	9.769		

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนตัวอย่างน้ำหนักที่พบจากทดสอบ C.M.T. แจกแจงตามปริมาณน้ำหนักของแม่โคพันธุ์

ขาว-ดำ สายเลือด 50 % และ 75 %

ปริมาณน้ำหนัก กก./วัน	กลุ่มสีกำแพง		กลุ่มออนหลวย		กลุ่มสันทราย		รวม
	ขาวดำ 50 %	ขาวดำ 75 %	ขาวดำ 50 %	ขาวดำ 75 %	ขาวดำ 50 %	ขาวดำ 75 %	
	น้ำหนัก C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.	น้ำหนัก (+) C.M.T.
> 20	-	2	-	2	-	-	4
16 - 20	5	13	1	5	1	-	25
11 - 15	11	25	10	19	27	-	92
6 - 10	12	14	12	41	34	-	113
< 5	1	8	1	4	2	-	16

ผลการวิเคราะห์

DF	Pr. > F
4	0.0002
Mean Square	F value
45.514	12.23

ปริมาณน้ำหนัก Least Squares Mean

> 20	5.605
16 - 20	4.528
11 - 15	1.856
6 - 10	4.774
< 5	5.205

จะให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่าโคอายุ 6-10 ปี และโคอายุ 6-10 ปี จะให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่าโคอายุ 2-5 ปี (จากผลการวิเคราะห์ Least Squares Means - 9.769, 7.890 และ 6.475 ตามลำดับ) รายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

สำหรับรายละเอียดในตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า จำนวนหัวอย่างน้ำหนักของแม่โคที่ให้ผลผลิตแตกต่างกันทั้ง 5 กลุ่ม และให้ผลบวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (P. .05) โดยจำนวนหัวอย่างน้ำหนักของแม่โคที่ให้ผลผลิตน้ำหนัก 11-15 กก./วัน จะให้ผลบวกต่อ C.M.T. เป็นจำนวนน้อยที่สุด ส่วนจำนวนหัวอย่างน้ำหนักของแม่โคที่ให้ผลผลิตมากขึ้น คือ 16-20 กก./วัน และมากกว่า 20 กก./วัน ก็จะให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากขึ้นตามลำดับด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนหัวอย่างน้ำหนักของแม่โคที่ให้ผลผลิตน้ำหนักต่ำกว่า 11 กก./วัน คือ 6-10 กก./วัน และ 5 กก./วัน ก็จะให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่ากันตามลำดับเช่นเดียวกัน (จากผลการวิเคราะห์ Least Squares Means ของจำนวนหัวอย่างน้ำหนักของแม่โคที่ให้ปริมาณน้ำหนักมากกว่า 20 กก./วัน, 16-20 กก./วัน, 11-15 กก./วัน, 6-10 กก./วัน และน้อยกว่า 5 กก./วัน = 5.605, 4.528, 1.856, 4.774 และ 5.205 ตามลำดับ

วิจารณ์ผลการทดลอง

ก. อัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ

จากการตรวจหัวอย่างน้ำหนักโคของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ โดย C.M.T. พบว่า ให้ผลบวก จำนวน 152 หัวอย่างจาก 473 หัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.14 (ดังรายละเอียดในตารางที่ 1) ซึ่งต่ำกว่าการสำรวจของ จันทร์เพ็ญ และคณะ (2529) ซึ่งได้ทำการสำรวจจากโคนมในภาคเหนือ 13 จังหวัด และพบว่าให้ผลบวกจากการตรวจโดย C.M.T. ร้อยละ 42.19 โดยวิธี white side test ร้อยละ 37.5, และโดยวิธี Leucocyte Count ร้อยละ 38.02 นอกจากนี้ ชูมา และคณะ (2530) ได้ทำการตรวจนับโซมาติกเซลล์ในน้ำนมรวมจากศูนย์รวมน้ำนมบ้านปิง พบว่าโคเป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการระดับต่ำ 34.09 % ระดับกลาง 27.27 % ระดับสูง 15.91 % และระดับสูงมาก 22.73 % และจากรายงานของ

Kold-Christensen, S. (1981) กล่าวว่า โดยทั่วไปในฟาร์มโคนม 100 แม่ จะมีแม่โคแสดงอาการโรคเต้านมอักเสบให้เห็นอย่างน้อย 2-3 ตัว และยังมีแม่โคเป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการอีกอย่างน้อย 40 ตัว

อัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการของแต่ละฟาร์ม หรือแต่ละท้องถิ่นย่อมแตกต่างกันไป ดังจะเห็นได้จากการตรวจจำนวนตัวอย่างน้ำนมโคของเกษตรกรกลุ่มออนหลวง ให้ผลบวกต่อ เพียงร้อยละ 13.26 ในขณะที่กลุ่มสันกำแพงและกลุ่มสันทรายให้ผลบวกต่อ C.M.T. ร้อยละ 41.00 และ 57.14 ตามลำดับ (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1) ทั้งนี้เนื่องจากการเกิดโรคเต้านมอักเสบ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การจัดการด้านสุขาภิบาลที่ไม่ดีพอ การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ไม่ถูกวิธีหรือไม่ได้ใช้ การรีดนมไม่ถูกวิธี หรือแม่โคมีลักษณะของเต้านม และหัวนมของแม่โค รวมทั้งอายุ และ และปริมาณน้ำนมของแม่โคด้วย (Schultz, L.H., et al., 1978)

ข. ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรคเต้านมอักเสบ

1. ระยะเวลาของการรีดนม (Lactation period)

Blood, D.C., et al. (1979) กล่าวว่า โคนมที่รีดนมอยู่ในระยะ 8 สัปดาห์แรกหรือระยะท้าย ๆ ของการรีดนมมักจะให้ผลบวกต่อ C.M.T. แต่จากการตรวจตัวอย่างน้ำนมโคของเกษตรกรก็แสดงไว้ในตารางที่ 2 พบว่าจำนวนตัวอย่างน้ำนมจากแม่โคที่รีดได้ในเดือนต่าง ๆ ตั้งแต่เดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 12 ให้ผลบวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) เช่นเดียวกับรายงานของ จันทรเพ็ญ และคณะ (2529) จากการสำรวจโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการในโคนมภาคเหนือ กล่าวว่า ไม่พบว่า Lactation period มีผลเกี่ยวข้องกับอัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบในโคนม

2. อายุโค

จากตารางที่ 3 จำนวนตัวอย่างน้ำนมของโคอายุ 2-5 ปี 6-10 ปี และ > 10 ปี ให้ผลบวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) โดยพบว่าจำนวนตัวอย่างน้ำนมของโคที่มีอายุมากถึงให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่าโคที่มี

อายุน้อยกว่าตามลำดับ นั่นคือ โคอายุ 10 ปี จำนวนตัวอย่างน้ำนมจะให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่าโคที่มีอายุ 6-10 ปี และโคอายุ 6-10 ปีให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากกว่าโคที่มีอายุ 2-5 ปี (Least Squares Means = 9.769, 7.890, 6.475 ตามลำดับ) สอดคล้องกับ Mac Millan (1982) ซึ่งกล่าวว่าโคที่มีอายุมากขึ้น ย่อมมีโอกาสที่จะได้สัมผัสกับเชื้อโรคนานกว่าโคที่มีอายุน้อย โอกาสที่จะเป็นโรคเต้านมอักเสบทั้งชนิดแสดงอาการและไม่แสดงอาการจึงมีมากกว่า และจากการศึกษาของ ชีรพงศ์ และคณะ (2529) ถึงอุบัติการณ์ของโรคเต้านมอักเสบด้วยวิธีนับจำนวนเซลล์ในน้ำนมพบว่า โคที่มีอายุมากจะมีจำนวนเซลล์ในน้ำนมสูงกว่า

3. ปริมาณน้ำนม

โคที่ให้นมปริมาณน้ำนมสูง จะง่ายต่อการติดเชื้อมากกว่าโคที่ให้นมผลิตน้อยกว่า (Schultz, L.W. et al., 1978) และเมื่อแม่โคเป็นโรคเต้านมอักเสบ ต่อมน้ำนมจะเสียหายไป ไม่สามารถสร้างน้ำนมได้อีกต่อไป และปริมาณน้ำนมจะลดลงมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความรุนแรง ของโรคเต้านมอักเสบ (Giesecke, W.H., 1979) นอกจากนี้ ชีรพงศ์ และคณะ (2529) พบว่า แม่โคจะให้ผลผลิตลดลงหากคะแนนจำนวนเซลล์ในน้ำนมสูงขึ้น และจากการศึกษาพบว่า จำนวนตัวอย่างน้ำนมของแม่โคที่ให้นมผลิตแตกต่างกันทั้ง 5 กลุ่ม ให้ผลบวกต่อ C.M.T. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) โดยแม่โคที่ให้นมผลิตน้ำนม 11-15 กก./วัน มีจำนวนตัวอย่างน้ำนมที่ให้นมบวกต่อ C.M.T. น้อยที่สุด (จากผลการวิเคราะห์ Least Squares Means = 1.856 ซึ่งมีค่าน้อยที่สุด) ส่วนแม่โคที่ให้นมผลิตมากที่สุด คือ 16-20 กก./วัน และ > 20 กก./วัน จำนวนตัวอย่างน้ำนมก็ยังให้ผลบวกต่อ C.M.T. มากขึ้นตามลำดับ (Least Squares Means = 4.528 และ 5.605) นอกจากนี้ยังพบว่า แม่โคที่ให้นมผลิตต่ำกว่า 11 กก./วัน คือ 6-10 กก./วัน และ < 5 กก./วัน ให้ผลบวกต่อ C.M.T. เป็นจำนวนมากกว่ากันตามลำดับเช่นกัน (Least Squares Means = 4.774 และ 5.205)

ดังนั้นหากเกษตรกรเลี้ยงแม่โคที่ให้นมผลิตสูง ๆ ก็ควรให้ความสนใจระมัดระวังในด้านการจัดการ การสุขาภิบาล และความสะอาดในการรีดนมให้มาก เพื่อป้องกันโรคเต้านมอักเสบ และแม่โคที่ให้นมผลิตน้อยก็อาจเป็นแม่โคที่เป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการอยู่ จึงควรทำการตรวจและรักษาขณะหยูครีดนม

สรุปผลการทดลอง

โรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ จากการศึกษาพบว่า อัตราการเกิดโรคในแต่ละฟาร์มหรือกลุ่มของเกษตรกรกลุ่มต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมากระหว่างนี้เนื่องจากการเกิดโรคเต้านมอักเสบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งทางด้านสุขอนามัย การจัดการขยะรีดนม การให้นมเข้าเต้านมโดยไม่ถูกวิธี หรือไม่ได้ใช้และยังพบว่าอายุโค มีส่วนเกี่ยวข้องกับอัตราการเกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ คือ โคที่มีอายุมากขึ้นจะมีอัตราการเกิดโรคสูงขึ้น นอกจากนี้ปริมาณน้ำนมก็เกี่ยวข้องกับอัตราการพบโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการ ทั้งนี้เพราะจากการศึกษานี้ พบว่าแม่โคที่ให้ผลผลิตสูงกว่า 15 กก./วัน และต่ำกว่า 11 กก./วัน มีอัตราการเป็นโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการสูงกว่าแม่โคที่ให้ผลผลิต 11-15 กก./วัน ส่วนระยะเวลาในการรีดนมไม่มีผลต่อการเกิดโรคเต้านมอักเสบชนิดนี้ ถึงแม้จะมีการรีดนมเป็นเวลานานถึงเดือนที่ 12 ก็ตาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

จันทร์เพ็ญ ชำนาญพุก, พรศิริ กิริสาร และ จักรกฤษณ์ นิมิตรสิทธิชัย 2529
การสำรวจโรคเต้านมอักเสบชนิดไม่แสดงอาการในโคนมในภาคเหนือ
เอกสารวิชาการ ศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ภาคเหนือ อ.ห้างฉัตร
จ. ลำปาง

ธีรพงศ์ ธีรภัทรสกุล, อุมา กุเกียรติ์นันท์, กฤษ อังคณาพร, บัญชา พงศ์พิศาลธรรม
สุรเพ็ช ทาวิวัฒน์ สุกประเสริฐ บุญปาลิต และ วิศิษฐ์ ไชยศรีสงคราม
2529 การศึกษาอุบัติการณ์โรคเต้านมอักเสบ ค่ายวิธีนับจำนวนเซลล์ในน้ำนม
สัตว์แพทย์สาร ปีที่ 37 เล่ม 3 หน้า 131-146.

อุมา กุเกียรติ์นันท์, อรวิยา เกียรติสุนทร, ชานี ภาคอุทัย เขียวชาญ สุขช่วย
สุกประเสริฐ บุญปาลิต และธวัชชัย วิจิตรจันทร์ 2530 การตรวจนับเซลล์
ไขมันในน้ำนมรวมที่ศูนย์รวมน้ำนมบ้านปิง ประมวลเรื่องการประชุมวิชาการ
ค่านปศุสัตว์ ครั้งที่ 6 หน้า 44-55

Blood, D.C., Henderson, J.A. and Radostits, O.M. 1979. Veterinary
Medicine (fifth Edition). Bailliere. Tindall, pp. 363-372.
Giesecke, W.H. 1979. Bovine Mastitis, Mastitis Research Laboratory,
Veterinary Research institute, Onderstepoort 0110
Department of Agricultural Technical Service Republic
of South Africa.

Kold-Christensen, S. 1981 Applied Cell Counting for Optimum
Dairy production. Foss Electric Information. pp 1-45

Mac Millan, K.L. 1982. Mastitis Detection in Dairy Cattle.
Understanding Somatic Cell Counts. In "Somatic Cell
Counts Mastitis Management Program" Aglink 1/200018182
AST 29 Agriculture Science & Tecnology, Ministry of
Agriculture and Fisheries, Media Services, MAF Private
Bag. Wellington, New Zealand.

Philpot, W.N. 1984. Mastitis Mangement, Balson Bros. Co., 21005.

York Road Oak Brook, Illinois 60521, USA. P 5.

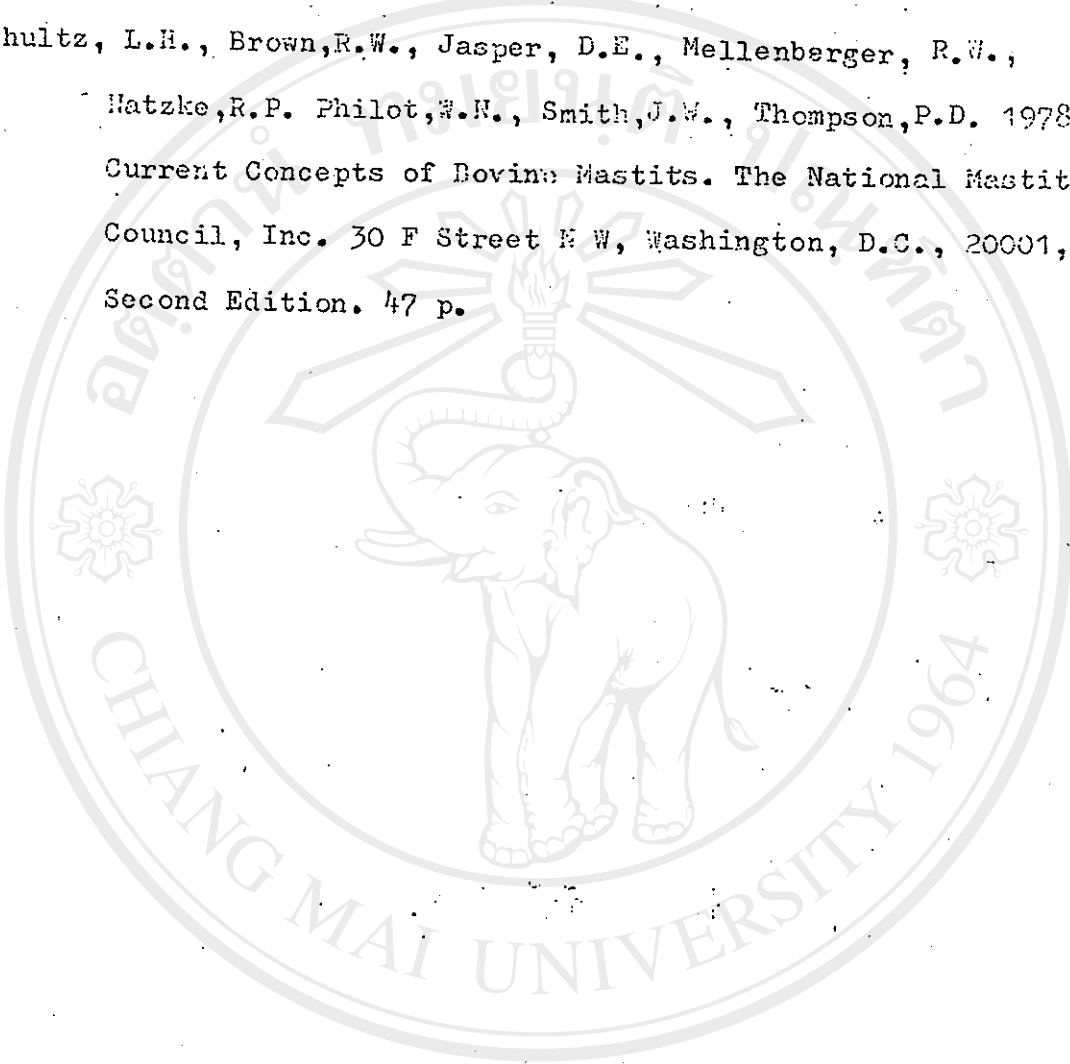
Schultz, L.H., Brown, R.W., Jasper, D.E., Mellenberger, R.W.,

Hatzke, R.P. Philot, W.N., Smith, J.W., Thompson, P.D. 1978.

Current Concepts of Bovine Mastitis. The National Mastitis

Council, Inc. 30 F Street N.W., Washington, D.C., 20001,

Second Edition. 47 p.

The seal of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai umbrella (parasol). The entire central design is enclosed within a circular border. The border contains the university's name in Thai script at the top and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' in English at the bottom, separated by two small floral motifs.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปัญหาสุขภาพโคนมลูกผสมเนื่องจาก *TRYPANOSOMA EVANSI*¹

EFFECT OF *TRYPANOSOMA EVANSI* ON DAIRY CROSSBREDS

โดย

นุชา ลิ้มสาธิตกุล² พชรินทร์ จันทล้ำ² อัมพวัน ตฤณนารมย์³
กิตติศักดิ์ มะรินทร์⁴ ธม อินยา⁴

บทคัดย่อ

โคนมลูกผสมขาว-ดำที่หมู่บ้านสหกรณ์สันกำแพง 3 และ 4 อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ จำนวน 11 ตัว มีประวัติอาการป่วยแตกต่างกัน คือ บางตัวมีไข้ (103-107 องศาฟาเรนไฮต์), แท้ง, กินดิน, นมลด, ผลมไม่ติด, ไม่เป็นลัด, แต่ส่วนใหญ่จะพบว่า โคไม่ค่อยกินอาหาร หรือกินอาหารน้อยลง ผอมลงเรื่อยๆ และอ่อนเพลีย โคจะป่วยแบบเรื้อรัง ค่าฮีโมโกลบินค่อยๆ ลดลง บางตัวตรวจพบเชื้อ *Trypanosoma evansi* จากฟิล์มเลือด ทุกตัวตอบสนองต่อการรักษาด้วย Berenil^(๒)

คำนำ

Trypanosoma evansi เป็นโปรโตซัวในระบบเลือดและน้ำเหลือง รวมทั้งใน Cerebro Spinal Fluid (CSF) ด้วย (สถาพร, 2528) มักจะอาศัยแมลงที่ดูดเลือดเป็นพาหะ เช่น เหลือบและแมลงวันคอก (Smith and Jones, 1968) การกระจายตัวของโรคนี้พบในแถบแอฟริกาตอนเหนือตั้งแต่เส้น latitude ที่ 15°N ของแถบตะวันตกและตอนกลางของทวีป ไปจนถึงเส้นศูนย์สูตรของแถบตะวันออก ในทวีปเอเชีย แถบรัสเซีย, อินเดีย, พม่า, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, จีนทางตอนใต้, ทวีปอเมริกากลาง และอเมริกาใต้ (สถาพร, 2528) ในม้าเรียกโรคนี้ว่า "เชอร์รา" ซึ่งมักเป็นแบบรุนแรง ส่วนในโค-กระบือ

หมายเหตุ

¹ ทะเบียนทางวิชาการ เลขที่ 33-31-0602-06

² สถาบันพัฒนาฝึกอบรมและวิจัยโคนมแห่งชาติ จ.เชียงใหม่

³ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่

⁴ หน่วยป้องกันกำจัดโรค สำนักงานปศุสัตว์เขต 5

าเป็นตัวอมโรค และโดยธรรมชาติจะไม่แสดงอาการให้เห็นเด่นชัด แต่ในรายที่เป็นรุนแรงก็อาจจะตาย
นลินได้ (Soulbey, 1974)

ในประเทศไทยมีรายงานการพบ *Trypanosoma evansi* ดังนี้:

ร.ท. เทพ บุญวงศ์ และคณะ (2518) พบในม้า ที่แผนกเสียบยงสัตว์ที่ 1 จังหวัด อ.ปากช่อง
นครราชสีมา สัตว์ป่วยมีอาการซึม น้ำตาไหล ซบผอม ขวมน้ำบริเวณส่วนล่างของร่างกาย มีไข้ขึ้นๆลงๆ
จะโลหิตจาง

อัมวัน ตฤณารมย์ และคณะ (2524) พบในโคนมลูกผสมที่ อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ สัตว์
ป่วยมีอาการอ่อนเพลีย หงอยซึม เคลื่อนไหวช้า น้ำนมลด กินอาหารน้อย ผอมลงเรื่อยๆ ซอบนอนและ
เมื่อถูกบังคับให้ยืนจะพักสลับขาอยู่ตลอดเวลา อุณหภูมิค่อนข้างปกติ ซึ่งคล้ายๆ กับอาการที่พบในโคนมเมือง
การรายงานของ อิทธิพล ชัยชนะพนผล และคณะ (2528) ซึ่งพบที่ อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

วิทยา ทิมสาด และคณะ (2528) พบในกระบือปลักที่ จ.สุรินทร์ สัตว์ป่วยมีอาการที่เด่นชัด
) แท้งลูกในระยะต่างๆ โดยส่วนใหญ่แท้งในระยะ 6-7 เดือนของการตั้งท้อง แต่สำหรับในลูกกระบือที่
ethias และคณะ (2523) พบที่ จ.นครปฐม ไม่แสดงอาการผิดปกติแต่อย่างใด

เอ็นดู อีรประเสริฐ และคณะ (2527) พบในสุกร ที่ จ.พิษณุโลก สัตว์ป่วยมีอาการซึม
กินอาหาร ไข้ขึ้นๆลงๆ ปานกลาง ผิวหนังมีผื่นแดง แท้งลูก บางตัวมีอาการทางประสาทและถึงตายได้

อัมวัน ตฤณารมย์ และคณะ (2530) พบในโคนมลูกผสมขาว-ดำ ที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์
ว้เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ ทำให้โคอัมท้องระยะต่างๆแท้งลูก หรือคลอดก่อนกำหนด น้ำนมลดลงล้มป่วย
ายไม่แสดงอาการผิดปกติอื่นๆ แต่เมื่อวัดอุณหภูมิพบว่า มีไข้สูง

ชิต ศิริวรรณ และคณะ (2530) พบในสุกร ที่ จ.สุพรรณบุรี สัตว์ป่วยมีอาการซึมไม่กินอาหาร
สูง 103-107 ° F มีผื่นแดงบริเวณใบหูด้านข้างและบนท้ายของลำตัว ส่วนด้านท้อง และเต้านมมีอาการ
าเสบบวมแดงเป็นปื้น สุกรแม่พันธุ์ที่ตั้งท้อง จะแท้งในระยะตั้งท้อง 1-2 เดือน, 2-3 เดือน และเกิน 3
เดือน คิดเป็น 84.44 %, 11.11 % และ 4.44 % ตามลำดับ

Nopporn., et al. (1989) พบในโคนม ที่ อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม จะมีผลทำให้
นมมีปริมาณลดลง

จะเห็นได้ว่าการระบาดของ *Trypanosoma evansi* ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแก่ปศุสัตว์อย่าง
มากมาย ทำให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมากในด้านปศุสัตว์ ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาหา
แนวทางในการวินิจฉัยโรค เพื่อจะได้หาวิธีการป้องกัน และทำการรักษาโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัดถ้ำประแสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการวินิจฉัยโรค *Trypanosomiasis* เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และการรักษาโรคอย่างมีประสิทธิภาพ

อุปกรณ์และวิธีการ

ได้ทำการบันทึกประวัติ รายละเอียดเกี่ยวกับอาการป่วย และการรักษาโรค โคป่วยที่หมู่บ้านสหกรณ์
สันกำแพง 3 และ 4 อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ จำนวน 11 ตัว ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม ถึง เดือน
พฤศจิกายน 2532 โดยทำการจดบันทึกข้อมูลดังนี้: (รายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 1)

- หมายเลข และอายุโคที่ป่วย
- วัน เดือน ปี ที่เริ่มป่วย อาการ
- การวัดอุณหภูมิของร่างกาย (°F)
- การวัดค่า ฮีโมโกลบิน โดย Sahli Method.
- การตรวจ Blood parasite จากฟิล์มเลือด
- การตรวจจ้อจาระ โดย Sedimentation and Flootation Method.
- การรักษา และติดตามผลการรักษา

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดบันทึกข้อมูล

ลำดับที่	อายุ	วัน เดือน ปี	อาการและการตรวจ	อุณหภูมิ (°F)	Hb (gm%)	การรักษา
1	3 ปี	19-7-32	กินน้อย อ่อนเพลีย	105.2	-	Oxytetracycline
			ชอนนอน			Calphos ^(R)
		25-7-32	ไม่ค่อยกินอาหาร	103.8	7.0	Oxytetracycline
						Fercobsang ^(R)
						Biocatalin ^(R)

ลำดับที่	อายุ	วัน เดือน ปี	อาการและการตรวจ	อุณหภูมิ (°F)	Hb (g%)	การรักษา
----------	------	--------------	-----------------	------------------	------------	----------

1	3 ปี	28-7-32	ตรวจพบโลหะใน กระเพาะ gluteral-dehyde test +++++	-	-	กรอกนมเหล็ก
		9-8-32	ไม่ค่อยกิน, ผอมลง ฟิล์มเลือด (+) Tryp. (+) Thei.	105.5	4.9	Berenil ^(R) Aminolite ^(R) Glucose
			ตรวจอุจจาระ (-)			ธาตุเหล็ก
		15-8-32	กินดีขึ้น	101.6	5.8	ธาตุเหล็ก
		29-8-32	กินดีขึ้น	102.8	7.4	
	5 ปี	28-7-32	แท้ง(ท้องได้ 5 เดือน) ผอม	-	-	ดิงลูกออก, ปลดรก
		3-8-32	ไม่กินอาหาร	104.0	5.6	Oxytetracycline Calphos ^(R)
		9-8-32	กินดีขึ้น	103.4	4.0	Berenil ^(R)
			ฟิล์มเลือด (+) Tryp.			Aminolite ^(R)
			ตรวจอุจจาระ (-)			ธาตุเหล็ก
		15-8-32	กินดีขึ้นมาก	101.8	5.0	ธาตุเหล็ก
		29-8-32	กินดี	101.5	7.8	
		7-11-32	ฉีดยา (-)	-	8.0	

ลำดับที่	อายุ	วัน เดือน ปี	อาการและการตรวจ	อุณหภูมิ (°F)	Hb (gm%)	การรักษา
3	7 ปี	1-8-32	นมลด ไม่กินอาหาร	106.8	5.4	Oxytetracycline
			พอม เค้นโซเซ กินดิน			Calphos ^(R)
			ผสมไม่ติด			ธาตุเหล็ก
			ตรวจจางารข (-)			
		15-8-32	นมลดลงอีก, ไม่กิน	104.4	-	Oxytetracycline
			อาหาร, เชื้อเมือกขีด			Calphos ^(R)
			กินดิน, ต่อม น้ำเหลือง			ธาตุเหล็ก
			โคนขาโต			
		17-8-32	ไม่ค่อยกินอาหาร	102.4	4.8	Berenil ^(R)
			ฟิล์มเลือด (+) Tryp.			Aminolite ^(R)
4	5 ปี					Calphos ^(R)
		22-8-32	กินอาหารดีขึ้น	101.8	6.4	
		7-11-32	ผสมไม่ติด 4 ครั้ง	-	5.4	Antrycide prosalt ^(R)
			ฉีดหนู (+) Tryp.			
		11-9-32	พอมลงเรื่อยๆ กินดิน	-	5.4	Oxytetracycline
		14-9-32	อาการไม่ดีขึ้น	-	-	Berenil ^(R)
		8-11-32	ฉีดหนู (-) Tryp.			
			ฟิล์มเลือด (+) Thei.	-	6.0	
		11-9-32	แท้ง (ท้องได้ 3 เดือน)	104.0	6.0	Oxytetracycline
			กินดิน			ธาตุเหล็ก
5	3 ปี	14-9-32	อาการไม่ดีขึ้น	-	-	Berenil ^(R)
		8-11-32	ฉีดหนู (-) Tryp.	-	6.6	

เลขทะเบียน.....เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลำดับที่	อายุ	วัน เดือน ปี	อาการและการตรวจ	อุณหภูมิ (°F)	Hb (gm%)	การรักษา
----------	------	--------------	-----------------	------------------	-------------	----------

6	12 ปี	12-9-32	ผอมมาก กินดิน	104.4	6.0	Oxytetracycline
			เคยแท้งลูก			Biocatalin ^(R)
		20-9-32	ผอม เชื่อเมือกซัด	-	-	Berenil ^(R)
			อาการไม่ดีขึ้น			
		29-11-32	กินอาหารดีขึ้น	-	7.0	
			ฉีดยา (-) Tryp.			
7	2 ปี	15-9-32	ผอมมาก ไม่กินอาหาร	103.6	4.8	Berenil ^(R)
			ตรวจจางจาง (-)			B 12
		8-11-32	ฉีดยา (-) Tryp.	-	7.2	
			ฟิล์มเลือด (+) Ana.			
8	4 ปี	29-9-32	กินดิน ผอม	103.4	7.2	Pamizole ^(R)
			ฟิล์มเลือด (-) Tryp.			Biocatalin ^(R)
			ตรวจจางจาง (+) ไข่			Aminolite ^(R)
			พยาธิตัวกลม			ธาตุเหล็ก
		10-10-32	ผอมลง ยังกินดินอยู่	104.0	7.2	Berenil ^(R)
		8-11-32	ฉีดยา (-) Tryp.	-	7.5	
9	12 ปี	4-10-32	ไม่กินอาหาร กินดิน	102.2	5.4	Berenil ^(R)
			ฟิล์มเลือด (-) Tryp.			Biocatalin ^(R)
			ตรวจจางจาง (-)			B 12, ธาตุเหล็ก
		10-10-32	กินดีขึ้น	101.4	7.4	
		8-11-32	ฉีดยา (-) Tryp.	-	8.4	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © Chiang Mai University
All rights reserved

ลำดับที่	อายุ	วัน เดือน ปี	อาการและการตรวจ	อุณหภูมิ (°F)	Hb (gm%)	การรักษา
10	12 ปี	18-10-32	ไม่กินอาหาร อ่อนเพลีย	103.0	6.6	Berenil ^(R)
		8-11-32	ฉีดหนู (-) Tryp. (+) Thei.	-	12.0	
11	5 ปี	25-10-32	ไม่กินอาหาร ผอมลง เรื่อยๆ นมลด	103.0	6.6	Oxytetracycline Biocatalin ^(R) B 12
		8-11-32	อาการไม่ดีขึ้น ฉีดหนู (+) Tryp.	-	5.6	
		24-11-32	อาการไม่ดีขึ้น	-	4.8	Berenil ^(R) Fercobsang ^(R)

หมายเหตุ Hb = ฮีโมโกลบิน.

Tryp. = *Trypanosoma evansi*.

Thei. = *Theileria* spp.

Ana. = *Anaplasma* spp.

วิจารณ์ผลการทดลอง

Trypanosomiasis ในโคที่มีสุขภาพสมบูรณ์ อาการจะไม่รุนแรง สามารถฟื้นตัวได้เองและเป็นเมโรค (Gill, B.S., 1977) แต่จากรายงานของอัมพวัน และคณะ (2524) พบว่าโคนมลูกผสมขาว-ดำ แสดงอาการอ่อนเพลีย, ซึม, เคลื่อนไหวช้า, น้ำหนักลด, กินอาหารน้อย, ผอมลงเรื่อยๆ ขอบนอเมื่อถูกบังคับให้ยืนจะพักขาสลับอยู่ตลอดเวลา แต่อุณหภูมิปกติ และจากรายงานของ วิทยา และคณะ (2528) พบว่ากระบือปลักทั้งลูกในระยะต่างๆ โดยส่วนใหญ่ทั้งในระยะ 6-7 เดือน ของการตั้งท้อง, วัน และคณะ (2530) ได้รายงานการระบาดของ *Trypanosoma evansi* ในโคนมของศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่ ไว้ว่า ทำให้โคอัมตอในระยะต่างๆ ทั้งลูก หรือคลอดก่อนกำหนด และน้ำหนักแรกคลอดต่ำกว่าปกติ ในโครีดนมทำให้น้ำนมลดลงยับยั้ง โดยไม่แสดงอาการผิดปกติอื่นๆ แต่เมื่อวัดอุณหภูมิจึงว่า มีไข้สูง ส่วนโคที่ท้องว่างไม่แสดงอาการเป็นสัตว์ให้เห็นเลย, Nopporn., et al. (1989) พบโคนมที่ อ. กำแพงแสน จ. นครปฐม มีผลทำให้ผลผลิตน้ำนมลดลง

จากประวัติโคป่วยทั้ง 11 ตัว จะเห็นได้ว่า โคส่วนใหญ่จะมีประวัติ ผอมไม่ค่อยกินอาหาร อ่อนเพลีย ขอบนอ มีประวัติแท้งลูก 3 ตัว, กินดิน 6 ตัว ส่วนใหญ่มีไข้ ($103.5-107.0^{\circ}\text{F}$), โครีดนมปริมาณน้ำนมลดลง นอกจากนี้ยังมีปัญหาผสมไม่ติด และไม่เป็นสัด การวินิจฉัยในช่วงแรกเป็นปัญหามาก เนื่องจากสับสนกับโรค Ephemeral Fever ซึ่งพบมากในช่วงนี้เช่นกัน แต่โคเหล่านี้อาการไม่ดีขึ้น หลังจากทำการรักษา, บางตัวพบโลหะในกระเพาะ อาการยังไม่ดีขึ้นหลังกรอกแม่เหล็ก, บางตัวตรวจพบไข้นยาธิเมื่อให้ยาพยาธิแล้วอาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร จากการติดตามวัดฮีโมโกลบินทุกสัปดาห์ โดยวิธี Sahli Method ว่ามีค่าลดลง และบางตัวตรวจพบเชื้อ *Trypanosoma evansi* จากฟิล์มเลือดตั้งในตารางที่ 1 ประวัติป่วย ลำดับที่ 1, 2 และ 3 แต่ทุกตัวตอบสนองต่อการรักษาด้วย Berenil[®] หลังจากนั้นหากพบว่าป่วย และไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วย Oxytetracycline จึงให้การรักษาด้วย Berenil[®] ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ประวัติโคป่วยลำดับที่ 4, 5 และ 6 ต่อมาโคป่วยลำดับที่ 7, 9 และ 10 พบมีประวัติไม่ค่อยกินอาหาร ผอม อ่อนเพลีย และกินดิน จึงให้การรักษาด้วย Berenil[®] ทันที ส่วนโคลำดับที่ 8 ตรวจพบไข้นยาธิตัวกลม จึงให้ยาถ่ายพยาธิ แต่อาการไม่ดีขึ้น ต่อมาจึงให้การรักษาด้วย Berenil[®] ถึงแม้ว่าค่าฮีโมโกลบินจะไม่ต่ำ ทำนองเดียวกับโคป่วยในลำดับที่ 11 ซึ่งเป็นโคที่มีสุขภาพสมบูรณ์จะเริ่มกินอาหารน้อยลงผอมลงเรื่อยๆ ปริมาณน้ำนมลดลง จากการติดตามวัดฮีโมโกลบินจะลดต่ำลงๆ

และพบเชื้อ *Trypanosoma evansi* โดยการฉีดยา โคทั้ง 11 ตัว ตอบสนองต่อการรักษาด้วย Berenil^(๒) และค่าฮีโมโกลบินเพิ่มขึ้นหลังจากการรักษา ซึ่งมีการเสริมธาตุเหล็ก, Fercohsang^(๒) และวิตามิน B 12

สรุปผลการทดลอง

โรคที่เกิดจาก *Trypanosoma evansi* ในโค ไม่มีอาการที่เด่นชัด หรือ อาการเฉพาะโรค จึงยากในการวินิจฉัย ต้องอาศัยการตรวจหาเชื้อจากฟิล์มเลือด หรือ ฉีดเลือดสัตว์ป่วยเข้าหลอดลอง, ติดตามการตรวจวัดฮีโมโกลบิน, ประวัติอาการของโรค และการเกิดโรคในบริเวณนั้นๆ เป็นส่วนประกอบในการวินิจฉัยโรค ฉะนั้นจากรายงานนี้ จึงอาจใช้เป็นข้อมูลที่ให้ประโยชน์ ในด้านการเก็บบันทึกประวัติอาการของสัตว์ป่วย การรักษาและการติดตามผล เพื่อเป็นแนวทางในการวินิจฉัยโรค Trypanosomiasis เพื่อจะได้หาวิธีป้องกัน และทำการรักษาโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

- ชิต คีรีวรรณ, นนพร ศราชนันท์, รื่นฤดี บุญยะโหตระ, เขาวน เมฆกมล, ยอดยศ มีนิษฐ์ และ
ชวลิต อัครมหาศักดิ์ดา. 2530. โรคทริปาโนโซมิเอซิสในสุกร 1. การเกิดโรคทริปาโนโซมิเอซิสใน
ฟาร์มสุกรที่จังหวัดสุพรรณบุรี. ประมวลเรื่องการประชุมทางวิชาการปศุสัตว์ ครั้งที่ 6. หน้า 84-97.
- เทพ บุญญวงศ์, นีระศักดิ์ จันทรประทีป และ มานพ ม่วงใหญ่. 2518. โรคเชอร์ราในม้า. เวชสาร
สัตวแพทย์ 5(1). หน้า 665-666.
- วิทยา ทิมสาด, ศุภกิจ เนตรนระ, วิกิรนต์ แสนทวีสุข และนิทัศน์ อ่อนหวาน. 2528. ข้อสังเกตบาง
ประการเกี่ยวกับการติดเชื้อทริปาโนโซมา อีแวนซา และ การแท้งลูกในแม่กระบือ. ประมวลเรื่อง
การประชุมทางวิชาการปศุสัตว์ ครั้งที่ 4. หน้า 87-100.
- สถาวร จิตตपालวงศ์. 2528. โปรโตซัววิทยาทางสัตวแพทย์. คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรุงเทพฯ. หน้า 4 และ 30-31.
- อัมวัน ตฤณารมย์, โฉอิวัช รัตนโชติ และวิทยา จินตนาวัฒน์. 2524. รายงานการพบโรค
Trypanosomiasis ในโคนมที่เชียงใหม่. เอกสารสำหรับเผยแพร่ของสถาบันบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่
จ.เชียงใหม่.
- อัมวัน ตฤณารมย์, สุกิจ มากมี และชาญ เพชรอักษร. 2530. การระบาดของ *Trypanosoma evansi*
ในโคนมที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่. ประมวลเรื่องการประชุมทางวิชาการปศุสัตว์ ครั้งที่ 6.
หน้า 1-12.
- อิทธิพล ชัยชนะพนผล, อาดา ศิริรังค์มานนท์, ลัดดา ตรงวงศ์, พัชรา สุวรรณวาลี และสุชาติ ชื่นประเสริฐ.
2528. รายงานการติดตามการเกิดโรค *Trypanosomiasis* ในโคพื้นเมือง. วารสารสัตวแพทย์
6(1). หน้า 1-9.
- เอ็นดู อีระประเสริฐ, อิทธิพล ชัยชนะพนผล, ลัดดา ตรงวงศ์, อนันต์ ศักดาศิริสถาวร, สุรพงษ์ วงษ์เกษม
จิตต์, สุรพงษ์ อุดมพันธ์, พัชรา สุวรรณวาลี, นนดล พินิจ, และสุจินต์ ตั้งใจตรง. 2527. รายงาน
การพบเชื้อ *Trypanosoma evansi* ในสุกรพันธุ์. ประมวลเรื่องเพิ่มประชุมทางวิชาการสัตวแพทย์
ครั้งที่ 11. หน้า 53-64.

Gill, B.S. 1977. Trypanosomes and Trypanosomiasis of India Livestock. First printed. Oiocesan Press, India.

Mathias, E. และมานพ ม่วงใหญ่. 2523. *Trypanosoma evansi* ในลูกกระบือปลัก. เวชสาร สัตวแพทย์ 10(1). 47-54.

Nopporn Sarataphan, Hiroaki Nishikawa, Darunee Tuntasuvan, Vichitr Sokhapesna Kanchana Markvichitr and Sopoth Satjapitak. 1989. Effect of Natural *Trypanosoma evansi* Infection on Milk Yield of Dairy Cattle in Thailand. First Symposium on Ruminant Reproduction and Parasitology. Chulalongkorn University Printing House. 331-342.

Smith, H.A., T.C. Jones. 1968. Veterinary Pathology. Third edition, Lea & Febiger, Philadelphia.

Soulsby, E.J.L. 1974. Helminths, Arthropod & Protozoa of Domesticated Animals. Sixth edition, Bailliere, Tindall and Lassell, London.